

7. Програма з англійської мови для університетів / інститутів (п'ятирічний курс навчання): проект / [С.Ю. Ніколаєва, М.І. Соловей, Ю.В. Головач та ін.; під кер. С.Ю. Ніколаєвої, М.І. Солов'я]. – Вінниця : Вид-во “Нова книга”, 2001. – 245 с.
8. Рогова Г.В. Методика обучения иностранным языкам в средней школе / Г.В. Рогова, Ф.М. Рабинович, Т.Е. Сахарова. – М.: Просвещение, 1991. – 287 с.
9. Хомицкая А.Н. Профессионально-ориентированное совершенствование фонетической стороны иноязычной речи студентов старших курсов языкового педагогического вуза (на материале английского языка): дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Хомицкая Алла Николаевна. – Н. Новгород, 1999. – 278 с.
10. Хомутова А.А. Формирование фонетической компетенции на основе мультимедиа (английский язык, языковой вуз): автореф. дис. на соискание науч. степени канд. пед. наук: спец. 13.00.02 “Теория и методика обучения и воспитания (иностранные языки)” / А.А. Хомутова. – Тамбов, 2007. – 21 с.

The article studies the analysis of current approaches to the phonetic competence formation of the universities' students and the most effective methods of phonetic skills formation in foreign language studying.

Key words: *phonetic competence, communicative method of teaching, phonetic skills, phonetic knowledge.*

УДК 372.416.2

Мартиненко В. О.

СТРУКТУРА І ЗМІСТ ЧИТАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

У статті обґрунтовано сутність читацької компетентності молодших школярів. Розкрито зміст і структуру мотиваційного, когнітивного, операційно-діяльницького, рефлексивного її компонентів.

Ключові слова: *молодші школярі, читацька компетентність, компоненти читацької компетентності, читацька діяльність.*

Глобальні процеси розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, збільшення кількісних і якісних характеристик текстової інформації поставили перед загальноосвітньою школою завдання розроблення нових технологій щодо її усвідомленого сприймання, аналізу, добору, систематизації, застосування школярами у навчально-пізнавальній діяльності на міжпредметному рівні, а також у життєвому досвіді.

У Державних нормативних документах (Державному стандарті загальної початкової загальної освіти, навчальних програмах для загальноосвітніх навчальних закладів із навчання українською мовою – предмет «Літературне читання») формування читацької компетентності молодших школярів визначено як один з основоположних складників мети курсу [1, 2].

Аналіз сучасної психолого-педагогічної літератури останніх десятиліть показує, що термін «читацька компетентність» не знаходить змістовно однозначного визначення. Існують різні підходи до розуміння цієї категорії, водночас більшість дослідників підкреслюють у її змісті особистісне і діяльнісне спрямування, а також компонентну структуру.

У зарубіжних літературних джерелах означене поняття застосовується, починаючи з кінця 70-х років минулого століття. Спочатку сутність читацької компетентності визначалась у межах психолінгвістичної концепції Н.Хомського [3]: як знання системи мови, на противагу володіння нею в реальних ситуаціях. У наступні, (80-90-і) роки, у дослідженнях вчених пріоритетним почав виступати діяльнісний підхід. Так, G. Westhoff визначає читацьку компетенцію як здатність індивіда до осмислення письмових текстів різних типів, різних формальних структур, пов'язує їх з більш широким контекстом – використання для досягнення власних цілей, розвитку

знань і можливостей для активної участі в житті суспільства [15,28], J. Grzesik – як готовність використовувати читання для набуття нових знань з метою подальшого навчання. [16].

Більшість російських дослідників розглядає читацьку компетентність з позицій діяль-нісного й особистісно зорієнованого підходів.

У Російській національній програмі підтримки і розвитку читання означене поняття трактується як «сукупність знань і навичок, які дають змогу індивіду добирати, розуміти, організовувати інформацію, представлену в друкованій (письмовій) формі та успішно її використовувати в особистих і суспільних цілях» [4]. У Рекомендаціях з підвищення рівня читацької компетентності в рамках означеної програми зазначається, що поняття читацької компетентності тісно пов'язане з поняттям функціональної грамотності. При цьому йдеться не про техніку читання, а про здатність індивіда читати з метою набуття нових знань, які допомагають у практичному житті і в подальшому навчанні [5, с. 29].

Дослідники Н. Сметаннікова, Т. Разуваєва, Н. Колганова, розглядають читацьку компетентність як сукупну інтегративну особистісну якість, що містить як розвивальну, так і діяль-нісну складові. Розвивальний аспект характеризується розвитком мислительних операцій і механізмів читання, розвитком особистісних якостей школярів, їхньої емоційно-чуттєвої сфери. Діяльнісна складова формується в освітньому процесі відповідно до завдань кожного навчального ступеня, ґрунтується на міжпредметних знаннях і здійснюється з допомогою багатьох умінь і стратегій читання – цілепокладання, пошуку й аналізу інформації, розуміння й інтерпретації тексту, оцінювання й формування суджень про текст та ін.[6]. У структурі читацької компетентності дисертантка Т. Разуваєва виділяє особистісний, когнітивний, діяль-нісний компоненти [7, с. 8]. На думку Н. Колганової, читацька компетентність – особлива форма особистісного утворення, що відображає систему ключових компетентностей, здобутих дитиною у процесі вивчення курсу «літературне читання». Основу читацької компетентності складають три основні компетенції: пізнавальна, ціннісно-смілова і комунікативна [8, с. 6].

У дидактичних і психологічних дослідженнях українських вчених (О.Я. Савченко, Н.В. Чепелева) читацька компетентність розглядається як базова складова пізнавальної і комунікативної компетентностей. За визначенням О.Я. Савченко – «це інтегроване особис-тісно-діяльнісне утворення, що є результатом взаємодії знань, умінь, ціннісних ставлень, що набувається у процесі реалізації змісту літературного читання [9]. На думку Н.В.Чепелевої, сутнісну ознаку цієї категорії становить «комплекс особистісних та інтелектуальних якостей читача, які дозволяють йому ефективно взаємодіяти з текстом, адекватно розуміти твір, вступаючи в діалог з автором, оцінюючи прочитане, виражаючи своє ставлення до нього. Вона включає три блоки – когнітивну, операціональну та комунікативну компетентність.» [10, с. 95].

Варто зазначити, що у більшості методичних досліджень вітчизняних учених [11; 12; 13] зміст і структура читацької компетентності розглядалась на матеріалі вивчення української і зарубіжної художньої літератури у старшій школі. Аналіз проведених робіт засвідчує, що дослідники сутність читацької компетентності здебільшого розглядають у контексті «естетичної комунікації читача з високохудожніми творами вітчизняної і зарубіжної літера-тури», володіння ним сукупністю знань про художню літературу, її теорію та історію.

Так, О. Ісаєва характеризує структуру означеного поняття як синтез когнітивного і комуні-кативного складників [11], дослідники О.Н. Шкловська, Т.О. Яценко формування означеного поняття визначають з позицій комунікативного підходу до рецептивно-естетичної діяльності і розглядають його «як різновид загальної компетенції особистості, що відображає її властивості і структуру. Згідно з моделлю загальної компетенції особистості у змісті читацької компетент-ності виділяються такі компоненти: особистісний, когнітивний і діяльнісний [12, с. 8].

На основі аналізу різних трактувань суті поняття «читацька компетентність», її компо-нентної структури можна зробити висновок, що попри їх розмаїтість, у них виділяються спільні чинники. Більшість вітчизняних і зарубіжних учених сутність поняття розглядають як складне багатокомпонентне утворення з позицій діяльнісного й особистісно зорієнова-ного підходів; володіння індивідом сукупністю знань, умінь, навичок, ціннісних ставлень, які дають змогу читачеві ефективно взаємодіяти з текстом, повноцінно усвідомлювати

літературні твори, їх інтерпретувати, оцінювати, здійснювати пошук у тексті потрібної інформації, проводити діалогову взаємодію з текстом, тощо. У структурі аналізованої дефініції дослідники виділяють когнітивний, комунікативний, операційний /діяльнісний компоненти.

У контексті нашої роботи важливо було проаналізувати також зміст і структуру власне **читацької діяльності**, у процесі якої здійснюється формування означеного поняття.

У психолого-педагогічних дослідженнях загальне уявлення про структуру читацької діяльності склалось на основі фундаментальних робіт А.М. Леонтьєва, у яких обґрунтовано найважливіші характеристики людської діяльності [14].

Читацька діяльність як вид мовленнєвої діяльності містить основні взаємопов'язані структурні етапи. Перший етап характеризується складною взаємодією потреб, мотивів і мети читання, які є рушієм процесу читання.

На другому (аналітико-синтетичному) – на основі сукупності знань (текстологічних, знань про жанрові особливості тексту, аналізу його структури та ін.) відбувається первинне сприймання змісту, визначаються стратегії читання, необхідні для здійснення комунікації з текстом. Третій, вищий – виконавський етап читацької діяльності – це поглиблене розуміння змісту, його інтерпретація. Четвертий – рефлексивний – оцінка, власне ставлення до прочитаного, висловлені у вербальній і невербальній формі і т. ін.).

Зазначимо, що цілеспрямоване формування рефлексивного досвіду знаходимо у новому підручнику з літературного читання для 2 класу (автор О.Я.Савченко). Після опрацювання кожного розділу учні перевіряють результати свої навчальних досягнень, які послідовно проструктуровано у такий спосіб: «знаю», «розумію, можу пояснити», «вмію», «висловлюю своє ставлення».

Отже, **читацька діяльність** – це активний, цілеспрямований, опосередкований мовною системою, літературознавчими знаннями і обумовлений поставленими навчальними завданнями процес сприймання, осмислення, інтерпретації і оцінки прочитаної текстової інформації.

На кожному періоді навчання у початковій школі читацька діяльність має свої сутнісні характеристики, зумовлені низкою чинників: індивідуально-психологічними особливостями учнів, їхнім читацьким досвідом, запасом фонових знань, розвитком мовлення, пізнавальної сфери, мислительних процесів, специфікою сприймання літературних творів у молодшому шкільному віці і т. ін.

Аналіз психолого-педагогічної літератури з проблеми, результати власних досліджень дали підстави визначити сутність читацької компетентності молодших школярів, а також її структурні компоненти.

Читацька компетентність як складне багатокomпонентне особистісне утворення стосується опрацювання читачем текстів різних видів, а не лише художніх. **Вона є базовою складовою комунікативної і пізнавальної компетентностей і передбачає** оволодіння учнями сукупністю знань, умінь, навичок, ціннісних ставлень, які дають змогу дитині відповідно до її вікових можливостей самостійно орієнтуватися в колі дитячого читання, самостійно працювати з різними видами письмових текстів – їх читати, розуміти знаходити в них потрібну інформацію, аналізувати, інтерпретувати, оцінювати, застосовувати її для вирішення навчально-пізнавальних завдань, у життєвому досвіді, у стандартних і нових ситуаціях. Набутий читацький досвід забезпечує готовність і здатність молодших школярів до подальшого навчання, пізнання, саморозвитку.

Читацька компетентність у контексті діялісного, особистісно зорієнтованого підходів покликана виконувати пізнавальну, розвивальну, інформативну, комунікативну, самоосвітню функції.

У змісті читацької компетентності молодших школярів виділяються такі її основні взаємопов'язані компоненти: мотиваційний, когнітивний, операційно-діялісний, рефлексивний, які реалізуються у змістових лініях навчальної програми з літературного читання для початкових класів шкіл з українською мовою навчання.

Структура і зміст читацької компетентності

Компоненти читацької компетентності	Характеристика змісту компонентів читацької компетентності
Мотиваційний	потреби, мотиви, особистісні читацькі установки, які спонукають учня до читання, і з допомогою яких школяр усвідомлює важливі морально-етичні цінності, культуру людських взаємин; розуміє роль систематичного читання для поповнення знань, успішного навчання з усіх предметів, задоволення пізнавальних інтересів, проведення цікавого дозвілля.
Когнітивний	<p>Визначає систему літературознавчих, книгознавчих, бібліографічних знань, уявлень, які учень застосовує під час смислового і структурного аналізу текстів різних видів, вибору дитячих книжок з доступного кола читання, самостійного орієнтування у їх змісті, пошуку потрібної інформації; у міжособистісній комунікації:</p> <ul style="list-style-type: none"> - знання, уявлення, які стосуються обізнаності у колі дитячого читання: основних тем дитячих творів; назв найвідоміших творів, прізвищ, імен їх авторів, з якими учні неодноразово ознайомлювалися під час навчання; назв і сюжетів фольклорних творів; знання напам'ять програмових поетичних, уривків з прозових творів; - елементи літературознавчих знань, необхідних під час аналізу та інтерпретації текстів: сюжет, композиція, жанр(без вживання термінів); тема, основна думка твору, герой(персонаж), автор твору і т. ін; - елементи книгознавчих знань, необхідних у процесі самостійного орієнтування у змісті дитячих книжок, пошуку потрібної інформації: структурні елементи дитячої книжки (обкладинка, титульний аркуш, зміст(перелік творів), передмова, анотація) типи дитячих видань (книжка-збірка, книжка-твір, довідкові видання, періодика тощо); - елементи бібліографічних знань, які учень застосовує під час вибору книжок, користуючись засобами бібліотечно-бібліографічної допомоги(абонемент, каталог, книжкова виставка); елементи знань про якості особистості, що виявляються і забезпечують повноцінне спілкування за змістом прочитаного: знання норм культури спілкування під час діалогу, дискусії: уважне, зацікавлене слухання співрозмовника, толерантне ставлення до його оцінних суджень щодо прочитаного; врахування, співвіднесення думок однолітків під час висловлення власної думки.
Операційно-діяльнісний	<p>Компетентнісно зорієнтовані загальнопредметні, предметні уміння, навички, способи діяльності, оволодіння якими забезпечує на завершентні початкової школи досягнення учнями таких навчальних результатів:</p> <p style="text-align: center;">загальнопредметні <i>у комунікативно-мовленнєвій сфері</i> учень:</p> <ul style="list-style-type: none"> - володіє повноцінною навичкою читання вголос і мовчки як загальнонавчальним умінням; - володіє досвідом міжособистісного спілкування (виявляє готовність уважно слухати і розуміти співбесідника, аргументовано доповнює його відповіді, обстоює власну позицію; вміє вести діалог у різних комунікативних ситуаціях за змістом прочитаного, дотримуючись правил мовленнєвого етикету; бере участь у рольових іграх; виявляє здатність працювати в парі, групі, предметно ставить запитання учасникам діалогу, полілогу тощо); - володіє досвідом комунікації з джерелом інформації (текстом): знаходить у тексті прямі і приховані авторські запитання, які потребують обдумування відповідей по ходу читання; самостійно ставить запитання до змісту тексту, прогнозує його орієнтовний зміст, розуміє авторську позицію; - будує зв'язні висловлювання за змістом прочитаного (прослуханого); володіє різними видами переказу: повним, вибіркоким, стислим;

Операційно-діяльнісний	<p style="text-align: center;"><i>в інформаційній сфері</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - усвідомлює підручник, навчальні посібники, науково-пізнавальні книжки, видання довідкового характеру як важливе джерело одержання потрібної інформації; - усвідомлює призначення ілюстративного, довідково-інформаційного апарату дитячої книжки, з їх допомогою самостійно визначає орієнтовний зміст різних типів і видів дитячих книжок; - володіє прийомами самостійного пошуку потрібної інформації, користуючись: <ul style="list-style-type: none"> а) видами бібліотечно-бібліографічної допомоги (тематичний, алфавітний каталог, бібліографічно-інформаційні видання для дітей), Інтернет-ресурсами дитячої бібліотеки; б) різними джерелами друкованої продукції (науково-пізнавальні книжки з різних галузей знань, словники, довідники, енциклопедії, періодичні видання для дітей); в) використовуючи формальні елементи тексту (підзаголовки, рубрики, виноски, посилання); - розуміє інформацію, представлену в різних форматах (словесно, у вигляді схеми, таблиці, умовних позначок);
	<p style="text-align: center;"><i>у сфері застосування загальнопізнавальних читацьких умінь</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - усвідомлює зміст базових міжпредметних і предметних понять, які відображають істотні зв'язки між об'єктами і процесами читання (книжка, твір – художній, науково пізнавальний, автор, творчість, спілкування та ін.); - володіє аналітичним видом читання; ознайомлювальним і пошуковим – з допомогою вчителя, застосовує їх відповідно до мети читання; - розрізняє різні види текстів (художній, науково-пізнавальний, навчальний, довідковий), спираючись на особливості кожного виду (практично); - самостійно орієнтується у логічній структурі текстів різних видів; застосовує найпростіші прийоми їх аналізу: складає простий план, встановлює послідовність подій у творі, взаємозв'язки між подіями, вчинками героїв, явищами, фактами і т. ін.; - прогнозує орієнтовний зміст тексту з опорою на заголовок, опорні слова, ілюстрації, невербальну інформацію (таблиці, схеми, графіки і т. ін.); - визначає тему і основну думку твору (тексту); - формулює нескладні висновки, спираючись на текст; знаходить аргументи, що підтверджують висновки; <p style="text-align: center;">предметні результати:</p> <ul style="list-style-type: none"> - сприймає художню літературу як особливий вид мистецтва; - розрізняє прозові, поетичні, драматичні, авторські, фольклорні твори (практично); - правильно називає художній твір за жанровими ознаками (казка, оповідання, вірш, байка і т. ін.); - розрізняє художні твори за емоційним настроєм; - визначає героїв твору, розуміє авторське до них ставлення; - сприймає засоби художньої виразності (порівняння, епітет, метафора – без вживання термінів), розуміє їх роль у творі, використовує у мовленні під час переказу, опису, характеристик; - вміє читати літературний твір по ролях; - самостійно та з допомогою вчителя виконує творчі види завдань до прочитаного (доповнення, творчий переказ і т. ін.); - вміє користуватися прийомами складання казок, загадок, лічилок, римованих рядків; - складає коротку анотацію на прочитаний твір.

Рефлексивний	<p>Рефлексивний досвід, який формується під час взаємодії учня з текстами різних видів. Він передбачає розвиток компонентів ціннісно-сміслової, емоційно-вольової сфер особистості дитини: усвідомлення й оцінку учнем результатів своєї читацької діяльності; оцінювальні судження, ставлення до змісту прочитаного.</p> <p style="text-align: center;">учень:</p> <ul style="list-style-type: none"> - здійснює самоаналіз, самооцінку засвоєння змісту навчального матеріалу, дотримуючись такої послідовності: «знаю», «розумію, можу пояснити», «вмію», «висловлюю своє ставлення» ; - усвідомлює, яка інформація у тексті виявилася знайомою, добре відомою, яка – новою, що потребує додаткового з'ясування; - висловлює власну аргументовану думку до загального змісту прочитаного (чим твір сподобався - не сподобався); - співвідносить, оцінює власну думку з думками однолітків під час колективного обговорення змісту твору; - висловлює оцінні судження щодо вчинків персонажів, мотивів їхньої поведінки (з використанням емоційно-оцінної лексики); - виявляє емоційне ставлення до змісту прочитаного, вчинків персонажів, використовуючи мовленнєві та позамовні (жести, міміку) засоби художньої виразності; - виявляє власне ставлення до змісту прочитаного під час виконання письмових творчих робіт, ілюстрування тощо.
---------------------	---

Отже, аналіз структури і змісту читацької компетентності засвідчує, що ця категорія у контексті молодшого шкільного віку має свої особливості, зумовлені передусім віковими індивідуально-психологічними властивостями учнів. Формування читацької компетентності як складного багатокомпонентного особистісного утворення важливо здійснювати на між предметному рівні на матеріалі текстів різних видів: художніх, науково-пізнавальних, навчальних.

Список використаних джерел

1. Державний стандарт початкової загальної освіти (Проект) // Початкова школа. – 2010. – № 8.
2. Літературне читання. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. 2-4 класи // Навчальні програми для загальноосвітніх навчальних закладів із навчанням українською мовою. – К.: Видавничий дім «Освіта», 2012. – С. 71 – 97.
3. З.Хомский Ноам. Язык и мышление. – М.: изд. МГУ, 1972. – 123 с.
4. Национальная программа поддержки и развития чтения в РФ. – М., 2007. – 47 с.
5. Орлова Э.А. Рекомендации по повышению уровня развития читательской компетентности в рамках Национальной программы поддержки и развития чтения: пособие для работников образовательных учреждений / Э.А. Орлова. – М., 2008. – 72 с.
6. Сметанникова Н.Н. Компетенции чтения и компетентный читатель //Библиотека и чтение в структуре современного образования: сб. материалов конференции. – М. : Наука, 2009. –С. 165-166.
7. Разуваева Т.А. Формирование читательской компетентности студентов факультета иностранных языков. – автореф. дисс. на соискание уч. степени канд. пед. наук. –Тула, 2006. – 23 с.
8. Колганова Н.Е. Сущностные характеристики формирования основ читательской компетентности младших школьников/ Н.Колганова // Теория и практика образования в современном мире: материалы международной науч.конф. – СПб : Реноме, 2012. – С. 5 – 8.

9. Савченко О.Я. Ключові компетентності – інноваційний результат шкільної освіти // Рідна школа. – 2011. – № 8-9. – С. 4-8.
10. Чепелева Н.В. Технології читання. – К.: Главник, 2004. – 95 с.
11. Ісаєва О.О. Про основні парадигми шкільної літературної освіти // Всесвітня література в середніх навч. закл. України. – 2011. - № 1 . – С. 2-4.
12. Шкловська О.Н. Формування читацької компетенції старшокласників у процесі вивчення зарубіжної літератури. - автореф. дис. на здобуття наук. ступеня...канд.пед.наук. – К. : 2007. – 22 с.
13. Яценко Т. О. Формувати компетентнісного читача // Українська мова і літ. в школі - 2008. – № 6. – С. 25-28.
14. Леонтьев А. Н. Деятельность. Сознание. Личность. – М. : Политиздат, 1975. – 347 с.
15. Westhoff G. Fertigkeit Lesen [text] / Westhoff G. – Goethe-Institut Muenchen, 1997 –176 s.
16. Grzesik J. Textersterhen lerhen und lehren – Stuttgart, 1990 – 405 s.

In this paper the essence of reading competence junior pupils. The content and structure of motivational, cognitive, operational and active, reflective of its components.

Key words: *junior pupils, reading competence, the components of reading competence, reading activities.*

УДК 37.02

Потюк І. Є.

ДИДАКТИЧНІ АСПЕКТИ МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ НА ЗАСАДАХ СТРАТЕГІЧНОГО ПІДХОДУ

У статті проаналізовано дидактичні передумови організації стратегічного навчання професійно орієнтованої лексики для формування англomовної лексичної компетенції в студентів немовних спеціальностей.

Ключові слова: *іношомовна професійно спрямована комунікативна компетенція, студенти немовних спеціальностей, дидактичні та методичні принципи навчання.*

Інтеграційні процеси та соціально-економічні зміни, розширення міжнародних стосунків і зростання ролі англійської мови як засобу професійного спілкування зумовлюють соціальне замовлення суспільства на підготовку фахівців нової генерації, для яких іношомовна комунікативна компетентність у сферах професійної діяльності в усній і письмовій формах є умовою їх конкурентноздатності на ринку праці.

Мовна підготовка фахівця за спеціальністю потребує перш за все визначення змісту навчання іношомовного професійного спілкування. Для вирішення цієї проблеми необхідно уточнити сучасні вимоги для вивчення іноземних мов (ІМ) з акцентом на засвоєння термінологічної лексики як передумови для практичного оволодіння професійно орієнтованою англійською мовою, оскільки мета навчання не лише відображає його об'єктивні потреби, але й визначає зміст і організацію навчання [11].

На думку О.М. Солововой, у порівнянні з минулим, коли характер викладання ІМ окреслювався економічними, політичними і міжнародними зв'язками, на сучасному етапі розвитку міжкультурної взаємодії встановлюються єдині підходи, стандарти та вимоги щодо володіння іноземними мовами [18, с. 4]. Такі зміни вимагають впровадження співзвучних сучасним тенденціям у вищій немовній школі інтерактивних методів, які здійснюють підготовку фахівців